

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי ח' תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין מב | דף הכולל: גיטין מג.
דף היומי בהלכה: מסימן קמ"ז סעיף ב' עד סימן קמ"ח.
מוסר: אהבת חסד - ואם הלוח הוא איש' עד 'הרי שחשבנו'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: "וכל הדעות" סוף ההקדמה

הוא ממש היה נער שפגיעתו רעה, והבעיה
שאת הכל עשה עם כזאת מתיקות, בלי שום
רוע בלב, סתם, לשם השעשוע. כך שלא יכולת
אפילו לצעוק עליו... ואז בא אחד האברכים
בשכונה והחליט 'לעשות ממנו בנאדם'...

מנהל מחלקת 'הדף היומי בהלכה' הרב אהרן כהן, עם סיפור אמיתי מהתקופה האחרונה, באחד ממוקדי הבחינה של 'דרשו'

יוחנן וסרמן

שאת הכל עשה עם כזאת מתיקות, בלי שום רוע בלב, סתם, לשם
השעשוע. כך שלא יכולת אפילו לצעוק עליו...
"ואז בא אחד האברכים בשכונה והחליט 'לעשות ממנו
בנאדם'. הוא פנה לבחור הזה והציע לו הצעה... "בוא תלמד איתי
כל יום משנה ברורה' במשך חמש דקות...".
"הבחור הסכים. למה לא? האברך קבע איתו בשעה שתהיה
נוחה לשניהם, ולמחרת הוא הגיע. הם למדו לפי סדר 'הדף היומי
בהלכה', חמש דקות ביום. אחרי חמש דקות, סוגרים את הספר!
"אחרי חודשיים הוא כבר רצה לעשות את המבחנים של
'דרשו', כמובן שזה גם הצריך לימוד קצת יותר רציני, להשלים
את הדף אם לא הספקנו בחמש דקות. לאחר מכן הוא היה חוזר
על החומר כדי לזכור למבחן, והציגים שלו היו מצויינים!
"אחרי מספר חודשים אי אפשר להכיר את הבחור! הוא
מקדיש כל יום מספר שעות ללימוד משנה ברורה, מהתחלת
כרך א', במקביל ללימוד 'הדף היומי בהלכה'. כמו כן הוא התחיל
ללמוד גמרא ומוסר, נהיה בנאדם שונה לחלוטין.
"תושבי השכונה המומים! הבחור השובב הזה שכולם היו
בטוחים שממנו כבר לא יצא שום דבר טוב, נהיה פתאום פרח של
בחור. הפנים שלו התעדנו, צורת הדיבור שלו השתנתה, הוא נהיה
בחור ישיבה שקדן וערכי... מדהים מדהים!!!
"זה כוחו של לימוד הלכה, חמש דקות ביום. ואיך זיל גמור."

כשביקש מנהל מחלקת הדף היומי בהלכה, הרב אהרן כהן
מהאחראים על מקומת המבחן, לשתף אותו בסיפורים מעניינים
אליהם נחשפו תוך כדי עבודתם, הוא קיבל בתגובה זרם בלתי
פוסק של תגובות עם סיפורים מקסימים ומיוחדים.
"אבל הסיפור שתפס אותי הכי חזק", הוא אומר בשיחה עם
'הפותח', "זה הסיפור של אחראי מקום מבחן באחת משכונות
ירושלים, ואני לא אציין את שמה כדי שלא לחשוף את זהות
המדובר.
"היה לנו בשכונה נער שובב", הוא מספר, "כבר מאז שהיה
ילד צעיר ההורים שלו לא הצליחו להשתלט עליו, וכמובן גם לא
המלמדים בחיידר שבו הוא למד. כשהוא הגיע לישיבה, שלחו
אותו מטבע הדברים לישיבה שמיועדת לבחורים שמתמודדים עם
קשיים לימודיים, וזאת למרות שמדובר בבחור מוכשר. הבעיה היא
שהוא לא ניצל את הכישרונות שלו בכלל, לפחות לא ללימודים.
"למה הוא כן ניצל את הכישרונות? ובכן, לתעלולים. הוא
היה 'מלך התעלולים', וכל השכונה טעמה מנחת זרועו. בבית
הכנסת כבר ידעו שאם יש שמן על המדרגות שמובילות לבימה,
הוא הנאשם המיידי, כל נהגי האוטובוס בשכונה השתדלו לעשות
כל מאמץ אפשרי כדי שלא יעלה לאוטובוס שלהם, מאחר וידעו
שיהיה לזה מחיר... הוא ממש היה נער שפגיעתו רעה, והבעיה

"מי שמרגיש שהוא יכול ללמוד 30 דפי גמרא בחודש ולא רק שזה לא יפגע לו בעיון אלא גם יוסיף עליו, בוודאי שאסור לו להתחמק מהלימוד הזה. צריכים ללמוד, לדעת ש"ס, ומסלול הבחינות ב'דרשו' בהחלט עוזר לזה מאוד מאוד..."

הרה"ג ר' אליעזר יהודה שמואלביץ לא פספס מבחן ב'דרשו' כבר קרוב ל-20 שנה, התקשרנו אליו ושאלנו אותו איך הוא הצליח לעשות את זה

יוחנן וסרמן

מזה כעשרים שנה מגיע הרה"ג רבי אליעזר יהודה שמואלביץ למוקד הבחינה של 'דרשו', ביום שישי, אחת לחודש, בלי לפספס. קרוב ל-20 שנה, שהוא השתתף בכל אחד ואחד מהמבחנים של 'דרשו', בלי לפספס אפילו לא אחד.

מדובר כמובן בהישג מרשים, או אולי יהיה נכון יותר להגדיר זאת כ'השקעה מרשימה', ולכן החלטנו להרים אליו טלפון ולשאול אותו, איך הוא עשה את זה... מהיכן שואבים את הכח להתמיד בצורה כזאת, חודש אחרי חודש, עוד ועוד ועוד, להיבחן שוב ושוב בלי לפספס אפילו לא מבחן אחד.

"האמת שזה לא כזה קשה", משיב לנו הרב שמאלביץ, "ברוב חודשי השנה זה פשוט חלק מהסדר. פעם בחודש להגיע למבחן, זה לא כזה מורכב. אבל זה כן הופך להיות קשה יותר בתקופות בין הזמנים, ובמיוחד בחודש אב, שבדרך כלל אנחנו יוצאים מחוץ לעיר, וזה נהיה מורכב.

"ברוב הפעמים, לאחר שבדקתי התברר לי שיש מבחן של 'דרשו' גם בעיר שבה אנחנו נמצאים, אם זו רכסים, או צפת או אופקים וכדו'. אבל היו גם מקרים שהייתי צריך לנסוע לעיר הסמוכה כדי להיבחן, ואז זה באמת היה קצת מורכב, אבל לא נורא, זה שווה את ההשקעה!".

שאלנו את הרב שמואלביץ אם יש לו איזו שיטה מיוחדת לזיכרון שמשמשת אותו כשהוא מגיע למבחן, והוא השיב לנו בפשטות שיש לו את השיטה הכי ישנה והכי טובה: "חזרה! בכל פעם, לפני מבחן, אני מגיע לבית כנסת סמוך למקום הבחינה, בשעה שמונה או תשע בבוקר, ועד השעה 12:00 אני חוזר על כל 30 הדפים של החוד האחרון. רק לאחר מכן אני ניגש לעשות את המבחן, אני לא סומך על הזיכרון אלא רק על החזרה בסייעתא דשמיא, רק חזרה!".

עם זאת, איש שיחננו לא מספיק לחזור על הגמרא עם התוס'...

"אני לומד רק גמרא רש"י, ואני תמיד עושה את המבחן בשני המסלולים במקביל, גם עם תוס' וגם בלי תוס'. את השאלות על התוס' אני עונה מהזיכרון, לפעמים אני זוכר טוב ולפעמים פחות".

מה בעצם מושך אותך לבוא למבחן, למה אתה מרגיש כל כך מחויב אליו?

"זה מאוד פשוט", הוא מסביר, "מי שלמד ולא חוזר, לא יזכור. המבחנים החודשיים מהווים מבחינתי 'מחייב' לחזור שוב על 30 דפים בכל פעם, וכל 'מחייב' שמעודד אותי לחזור, תורם לי תרומה עצומה. הרי זה ברור שאם אני לא אחזור על הלימוד אזכור פחות, כך שהמבחן מבחינתי תורם לי תרומה גדולה יותר מכל מלגה כספית. אני לא יכול לוותר עליו".

אתה ממליץ גם לחברים ולאברכים צעירים יותר להצטרף ללימוד 'קנין תורה' ולהיבחן מדי חודש על 30 דפי גמרא?

"זה ברור שכל יהודי צריך לדעת את התורה כולה. זה גם ברור שעיקר הלימוד הוא בעיון, לאמתה של תורה. מי שמרגיש שהוא יכול ללמוד 30 דפי גמרא בחודש ולא רק שזה לא יפגע לו בעיון אלא גם יוסיף עליו, בוודאי שאסור לו להתחמק מהלימוד הזה. צריכים ללמוד, לדעת ש"ס, ומסלול הבחינות ב'דרשו' בהחלט עוזר לזה מאוד מאוד.

"הרי יש שתי דרכים ללמוד גמרא", מוסיף הרב שמואלביץ, "אפשר ללמוד כדי להבין לעכשיו, הרגע אני מבין ומיד לאחר מכן ממשיך הלאה עד הפעם הבאה שאלמד את הגמרא הזאת. "לעומת זאת, אפשר ללמוד במטרה לזכור. כשאדם יודע שיהיה לו מבחן והוא יצטרך לענות על שאלות, כל הלימוד שלו נראה אחרת, הוא מנסה לחרוט את הנלמד טוב יותר בזיכרון שלו, ולכן התרומה של הלימוד הזה, לקראת מבחן, היא עצומה".

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

כעבור זמן מה בדק הנכד שוב את לחץ הדם של הסבא - מרן הגרי"ג אדלשטיין זצ"ל וגילה שאכן כפי שצפה מראש, לחץ הדם הסתדר וחזר לסדרו התקין. "מהיכן ידע סבא שזה יסתדר מעצמו?" שאל הנכד, וקיבל תשובה שהותירה אותו המום!

עובדות ופנינים מתוך שיחה שקיימנו באחרונה עם הגאון רבי יהושע משקובסקי שליט"א, ראש ישיבת 'אמרי משה' ותמידו חביבו של מרן הגרי"ג אדלשטיין זצ"ל

אגב, זה המקום לציין שפעם במהלך 'סדר הכנה של 'דרשו' נשא מרן ראש הישיבה דברים בפני אלפי תלמידי הישיבות שהשתתפו במעמד ואמר להם שמי שיתרגל לנצל את הזמן יגיע לתוצאות טובות במיוחד: "הכרתי בחורים שסיימו את הש"ס בלי להתאמץ", אמר ראש הישיבה, "הם פשוט למדו כשהיה להם זמן ללמוד, וכך סיימו את הש"ס...".

"עוד היה אומר מרן זצ"ל "כשאנחנו היינו בחורים, מעולם לא היינו צריכים לצאת ל'דאטשה' - נופש. היינו מאושרים, למדנו גמרא, למה צריכים לעזוב את הגמרא ולצאת לחופשה?".

"באותה נשימה נציין שהוא היה אומר במפורש שאם צריכים לצאת ל'דאטשה' כדי להשתחרר מהלחצים, יש לעשות זאת כעצת אנשי חינוך ומבינים בתחום הנפש. אלא שהוא עצמו פשוט לא הבין איזו תועלת יכולה לצמוח לו מכך.

"לעת זקנתו פעלו בני ביתו רבות כדי שמרן ייצא לים לשאוף אוויר צח, כדי להיטיב עם בריאותו. לאחר שהפעילו עליו לחץ כבד ניאות לכך אבל התנה זאת בכך שהשהות בים לא תימשך יותר מעשר דקות, כי הוא עשה חשבון שעד עשר דקות זה אכן נצרך לבריאותו אבל יותר מכך זה כבר נכנס לחשש של ביטול תורה. "כשהציעו לו לצאת לים פעם נוספת סירב בתוקף... הוא הסביר שבפעם הקודמת הוא בכלל לא נח, ההיפך הוא כבר הזמן היה בלחץ לבדוק אולי עברו כבר עשר דקות...".

במהלך שיחה שקיימנו באחרונה עם הגאון רבי יהושע משקובסקי שליט"א, ראש ישיבת 'אמרי משה', שמענו מפיו עובדות רבות, ולא את הכל הצלחנו להכניס בשני המאמרים המרכזיים שהתפרסמו ב'לקראת שבת', מפאת קוצר היריעה. כעת נביא כאן עוד כמה עובדות מעניינות ששמענו מפיו באותו המעמד. "שמעתי מפי נכדו חביבו רבי מרדכי פלאי שהיה משמש אותו נאמנה במשך שנים רבות, שפעם אירע שבדקו את לחץ הדם של מרן זצ"ל, והוא היה גבוה באופן מדאיג. נלחץ הנכד וביקש להזמין רופא, אבל מרן ראש הישיבה זצ"ל הרגיע אותו ואמר לו: "זה יעבור עוד מעט, אל תזמין רופא".

כעבור זמן מה בדק הנכד שוב את לחץ הדם של הסבא וגילה שאכן כפי שצפה מראש, לחץ הדם הסתדר וחזר לסדרו התקין. "מהיכן ידע סבא שזה יסתדר מעצמו?", שאל הנכד, וקיבל תשובה שהותירה אותו המום!

"בפעם הקודמת שבדקת לי לחץ דם הייתי בדיוק באמצע לעשות חשבון הנפש", אמר הסבא, "אני חישבתי את דקות הלימוד שלי, לבדוק אם היו חלילה דקות אחדות שלא ניצלתי אותן כראוי, ולכן לחץ הדם שלי טיפס לגבהים, בגלל החשש הגדול מפני עוון ביטול תורה. ידעתי שלחץ הדם נובע מהתרגשות פנימית ולא מסיבה רפואית של ממש, ולא אמרתי שאין צורך להביא רופא".

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

**הפורתח
בכל יום..**

המייל היומי של 'דרשו'.

שאל אותו החפץ-חיים: ומדוע אינך כהן? אמר לו: כי אבי אינו כהן! המשיך החפץ-חיים ושאל: נו, ומדוע אביך אינו כהן?! עמד התלמיד נבוך ולא ידע למה חותר החפץ-חיים

להיות כהנים איננו יכולים, אבל אם נזכה נוכל לזכות למעלה יתירה על פני שאר האומה

הדברים יתבארו מתוך מעשה שהיה עם מרן בעל החפץ-חיים, שממחיש היטב את הענין (מובא בספר 'טללי אורות', פרשת כי תשא):

פעם נכנס אחד התלמידים לפני רבינו. שאל אותו החפץ-חיים: האם הינך כהן? השיב התלמיד לא, אינני כהן. שאל אותו החפץ-חיים: ומדוע אינך כהן? אמר לו: כי אבי אינו כהן! המשיך החפץ-חיים ושאל: נו, ומדוע אביך אינו כהן?! עמד התלמיד נבוך ולא ידע למה חותר החפץ-חיים.

נענה לו החפץ-חיים ואמר: יודע אתה מדוע אני הנני כהן ואתה אינך כהן? - מפני שאחרי מעשה העגל כשקרא משה רבינו (שמות לב, כו) "מי לה' אלי", נאספו אליו כל בני לוי, ולכן זכו לכהונה, הם, בניהם ובני בניהם עד עולם.

הוסיף החפץ-חיים ואמר: מכאן למדים אנו שכשם שכך זכו אבות אבותינו בכהונה, כך גם כל מי שנענה לקריאה 'מי לה' אלי', עד סוף כל הדורות - זוכה לו ולזרעו למעלה יתירה על פני שאר האומה!

מתוך תגובה ששיגר הרב שווארץ שליט"א למאמר שהתפרסם ב'לקראת שבת' בעניין של מצוות 'וקידשתו'.

"דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל"

ידועים דברים הרמב"ם שכתב בסוף ספר זרעים "ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובביזתה עם אחיו מפני שהובדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל לפיכך הובדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכח גופן אלא הם חיל השם שנאמר ברך ה' חילו והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר אני חלקך ונחלתך.

"ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלקים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים".

ולהבנת ההשוואה בין 'כתר כהונה ל'כתר תורה', ולמה מצא הרמב"ם לדמות את הלומד לשבט לוי, נבאר, שאין זאת רק מחמת העובדה שמשליך על ה' יהבו, אלא באמת מעלת היא אותה המעלה ממש.

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

כך זה נמשך במקומות רבים אחרים, משימות נקודתיות, פעולות החלטיות, בלי חוק ובלי מוסר. המטרות הושגו בזו אחר זו. ואז הגיעה המלחמה באוקראינה

מה קרה כשבלק בן ציפור ניסה לשבור את הכללים ולאליץ את בלעם לעבוד על פי ה'?

אליעזר (לייזר) רוט

הסיפור של יבגני פריגוז'ין, הוא אחד הסיפורים הקלאסיים ביותר שמוכרים אין ספור פעמים מההיסטוריה. מלכים, רוזנים, נשיאים, מצביאים ומפקדים נפלו בפח הזה, והפעם היה זה תורו של נשיא רוסיה ולדימיר פוטין.

לפני מספר שנים קם פוטין בוקר אחד, ובמוחו רעיון מבריק. במקום להסתמך על צבא מושחת ומסואב, מערכת שלמה של בעלי תפקידים ודרגות, מוסדות של גיוס הכשרה וחימוש, כשכל ההיררכיה מלאה בגנבים ובמושחתים כל אחד מהם רוצה לגנוב כמה שיותר לעצמו ולהשאיר כמה שפחות לאחרים, יש לו רעיון. הוא יקים צבא פרטי, צבא של חיילים 'מקצועיים', כאלו שאין להם בעולמם אלא חרב וכידון. כאלו שמוכנים להשכיר את החרב שלהם ואת היד המחזיקה בה. שכירי חרב.

לפוטין היה חבר קרוב. יבגני פריגוז'ין. הוא היה מבשל אוכל מאוד טעים ופוטין מאוד אהב לאכול אצלו וגם לשוחח איתו. פוטין ראה בו ביצועיסט, אדם שיודע לקחת נושא לידיים ולטפל בו כמו שצריך, הוא גם ראה בו רוצח חסר רחמים, בדיוק האיש המתאים למשימה כזאת נפלאה.

התקציב ניתן לו, ופריגוז'ין החל לאסוף שכירי חרב, חיילים מקצועיים שהתאמנו כראוי, למדו איך להוביל חיילים אחריהם, איך להחדיר בהם מוטיבציה וגם איך להכניס להם פחד בלב מפני הפרת פקודה.

בתוך זמן קצר החל פריגוז'ין לספק 'שירותים צבאיים' לכל המרבה במחיר, בהתאם לאינטרס הרוסי. מרד בוונצואלה, נאמני ארה"ב רוצים להפיל את הנשיא הקומוניסטי שמזוהה כבן ברית של רוסיה? שניים שלושה מטוסים עמוסים בשכירי החרב של

'קבוצת וגנר' בראשות פריגוז'ין, כמה יריות ברחובות קרקאס ובמוקדי ההפגנה האחרים, והסיפור נסגר. המרידה הגיעה אל סיומה.

מלחמה בסוריה? קבוצת וגנר הגיעה ו'נתנה טיפול' למורדים הסוריים, שלמדו בדרך הקשה שלא כדאי להתעסק עם בני בריתו של הנשיא הרוסי.

כך זה נמשך במקומות רבים אחרים, משימות נקודתיות, פעולות החלטיות, בלי חוק ובלי מוסר. המטרות הושגו בזו אחר זו. ואז הגיעה המלחמה באוקראינה, פריגוז'ין החליט לנצל את ההזדמנות ופוטין דווקא התלהב. הוא צבר נשק חיילים, כח, עוצמה ו... החליט להשתלט על המדינה כולה.

וכך מצא פוטין את עצמו נאלץ להתגונן מפני החבר הכי טוב שלו, האיש שהוא עצמו מימן וחימש, חיזק ואימן.

ללמדך, כשאדם חושב לפרוץ גבולות ולהתנהל בלי להיצמד לכללי ההתנהגות המקובלים, במוקדם או במאוחר זה יחזור אליו בחזרה.

בלק בן ציפור מלך מואב רצה לשבור את כל הכללים, הוא רצה לשכור את בלעם שיקלל את בני ישראל, וגם כשבלעם אמר לו "את אשר ישים ה' בפי אותו אשמור לדבר" הוא המשיך לדרוש מבלעם שישבור את הכללים, שיוביל אותו אל היעד המצופה ויקלל את בני ישראל למרות הכל.

מה שהוא לא ידע, שכשהכללים נשברים, זה עובד לכל הכיוונים. נכון שבני ישראל ניזוקו בעצת בלעם ושילמו מחיר כבד, אבל הוא עצמו, בלק בן ציפור שילם מחיר כבד הרבה יותר, הוא נהרג בתוך זמן קצר מאוד, כי העולם הזה הוא עולם של סדר וכללים, ומי שמנסה לשבור אותם, משלם מחיר יקר.

האזינו לתוכנית 'הפותח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

לשמוע ולחשמוע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפותח בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

כיצד צריך להחזיק את ספר התורה?

- הצד הכתוב פונה כלפי חוץ. ויש שנתן טעם לדבר - שהארת ספר התורה נמשכת אל הציבור מן הכתב, ועל כן ראוי שיופנה כלפי הציבור. ברם, יש שהורה להחזיק תמיד את ספר התורה באופן שהצד הכתוב מופנה כלפי האוחז בו, כבשעת ההגבהה.

[שו"ע קמז, ד, ומשנ"ב טז; בו"מ דרשו, 20]

למנהג בני אשכנז, המגביה את ספר התורה מחזיק את הספר באופן שהצד הכתוב מופנה כלפיו, וכן בשעת הגלילה - הצד הכתוב מופנה כלפיו. ונהוג שלאחר שסיימו את הגלילה הופך המגביה - האוחז בספר התורה - את הספר באופן שהצד הכתוב פונה כלפי חוץ, וכן כשמוליכים את ספר התורה מארון הקודש לבימה ולהיפך

מי אומר את הקדיש שבסיום קריאת התורה?

הגלמודים; אולם, אם לעולה האחרון לפני הקדיש יש 'ארציט' באותו היום - אף לדעה זו יאמר הוא את הקדיש, ויש שנוהגים כך גם במקרה שהעולה הוא אבֵּל בתוך שנים עשר חודש. ובכל מקרה, יכוון האומר לעילוי נשמות המתים הגלמודים.

[משנ"ב קמז, כז; בו"מ דרשו, 25]

בסיום קריאת התורה אומרים קדיש. יש אומרים שאם יש בבית הכנסת אבֵּל בתוך שנים עשר חודש לפטירת אחד מהוריו, ראוי שהוא יאמר את הקדיש. ויש אומרים שאף באופן זה יאמרנו ה'בעל קורא' (למנהג בני אשכנז), כיון שקדיש זה נועד לעילוי נשמות מתי ישראל הגלמודים שאין מי שיאמר קדיש לעילוי נשמתם, ואם יאמרנו האבֵּל, יש לחשוש שיכוון על הוריו ולא על

ביום שמוציאים שני ספרי תורה - מה עושים בספר השני עד שקוראים בו?

הקודש. ואם כבר החל אחד להחזיקו - יש שהוכיח מדברי חז"ל שאין להעבירו לאחר (אלא כשיש הכרח בדבר), כדי שלא יראה כאילו הספר הוא למעמסה עליו. ובכל מקרה - אסור להניח את ספר התורה על ספסל וכדומה, כיון שיש בכך זלזול בכבודו.

[שו"ע קמז, ח, ומשנ"ב כז ורכט; בו"מ דרשו, 28-29]

ביום שיש שני ספרי תורה, מוציאים את שני ספרי התורה יחד. מנהג בני ספרד להניח את הספר השני על הבימה עד שיקראו בו; והיו גם מבני אשכנז שנהגו כן. ומנהג בני אשכנז שאחד מהקהל יושב ומחזיק את ספר התורה עד לאחר העלייה האחרונה שבספר הראשון. ויש שכתב שלכתחילה יחזיקנו זה שהולינו מארון

* אסור לנגוע ישירות ביריעות ספר תורה, ובספרי נביאים וכתובים הכתובים על גבי קלף - אסור לנגוע בידים שאינן נקיות, וגם כשאינו יודע שאינן נקיות, ראוי שיטול ידיו תחילה.
* על פי ההלכה האמורה, נהגו לעשות לספר התורה שני 'עמודים' - המכונים 'עצי חיים' - כדי שיוכלו לגוללו מתחילתו לסופו ומסופו לתחילתו ללא מגע ביריעותיו.
* אין לעשות 'תשמיש קדושה' מחפץ ששימש לצורכי חולין. ואם מדובר בחפץ שיוצר לצורכי חולין אך טרם השתמשו בו - נחלקו הפוסקים אם מותר לעשות ממנו תשמיש קדושה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

אתה שוכח את לימודך? יש מקום בתפילת שמונה עשרה בו תוכל להתפלל על זה!

ואין לבקש אלא על צורך קיים, ולא על העתיד, כגון שלא יחלה חלילה. וניתן לבקש עבור אדם אחר; וכשמבקש לצורך רבים - ראוי לבקש בלשון רבים, ודווקא בסוף הברכה, לפני המילה "ברוך".

[שו"ע קיט, א, ומשנ"ב א, ג, ה, ז ר"ט; בו"מ דרשו, 1, ורקטו, 2]

כשיש לאדם צורך מסוים שהוא מעניין ברכה בתפילת שמונה עשרה - רשאי לבקש עליו באותה ברכה, ולדוגמה: השוכח תלמודו יבקש את הזכרון בברכת 'חונן הדעת', והחולה יבקש רפואה בברכת 'רפאנו'. ויקצר בבקשתו, ויאמרנה באמצע הברכה או בסופה, אך לא באמצע ענין, כגון בין "אתה חונן לאדם" ל"דעת".

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666